

॥ ११ ॥ अंगेबुजपदविशेषु ॥ १५ ॥ १६ ॥ उपसदं गुणसदनं ॥ १७ ॥ परमेष्वासां महाधनुर्धरतां ॥ १८ ॥ १९ ॥ यतः काले दृष्टः ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारतप्राग्वादी
 एवं ससूतपुत्रत्वं जगामाभितविक्रमः ॥ वसुषेण इति ख्यातो वृष इत्येव च प्रभुः ॥ १४ ॥ सूतस्य ववर्धेऽग्रेषु श्रेष्ठः पुत्रः सर्वायवान् ॥ चारेण विदितश्चासीत् पृथयादि
 व्यवर्मभृत् ॥ १५ ॥ सूतस्त्वधिरथः पुत्रं विवृद्धं समयेन तं ॥ दृष्ट्वा प्रस्थापयामास पुरं वारणसाङ्क्यं ॥ १६ ॥ तत्रोपसदनं च क्रेद्रोणस्येष्टं स्वस्वकर्मणि ॥ सख्यं दुर्योध
 ने नैव मगमत्सच वीयवान् ॥ १७ ॥ द्रोणात्कृपाच्च रामाच्च सोऽस्त्रग्रामं चतुर्विधं ॥ लब्ध्वा लोके भवत्ख्यातः परमेष्वासां गतः ॥ १८ ॥ संधाय धार्तराष्ट्रेण पार्थानां
 विप्रियेरतः ॥ योद्धुमाशंसते नित्यं फाल्गुनेन महात्मना ॥ १९ ॥ सदा हितस्य स्पृधां सीदजुर्नेन विशापते ॥ अर्जुनस्य च कर्णेन यतो दृष्टो बभूव सः ॥ २० ॥ एत
 दुद्धं महाराजसूर्यस्यासीन्न संशयः ॥ यः सूर्यसंभवः कर्णः कृत्यां सूतकुले तथा ॥ २१ ॥ तंतुकुंडलिनं दृष्ट्वा वर्मणा च समन्वितं ॥ अवध्यं समरे मत्वा पर्यतप्य बुधि
 स्थिरः ॥ २२ ॥ यदा च कर्णो राजेंद्रभानुमंतं दिवाकरं ॥ स्तौति मध्यं दिने प्राप्ते प्रांजलिः सलिलोत्थितः ॥ २३ ॥ तत्रैनमुपतिष्ठति ब्राह्मणाधनहेतुना ॥ नादेयंत
 स्यत काले किंचिदस्ति हि जातिषु ॥ २४ ॥ तं मिन्द्रो ब्राह्मणो भूत्वा भिक्षां देहीत्युपस्थितः ॥ स्वागतं चैतिराधेयस्तमथ प्रत्यभाषत ॥ २५ ॥ इति श्रीमहाभारते
 आरण्यके पर्वणि कुंडलाहरणपर्वणि राधाकर्णप्राप्तौ नवाधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३०९ ॥ ॥ ३१ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ देवराज
 मनुप्राप्तं ब्राह्मणच्छुद्रनाटवं ॥ दृष्ट्वा स्वागतमित्याहनवबुधो धास्यमानसं ॥ १ ॥ हिरण्यकंठीः प्रमदाग्रामान्वाबहुगोकुलान् ॥ किंददानीति तं विप्रमुवाचाधिरथि
 स्ततः ॥ २ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ हिरण्यकंठ्यः प्रमदाय चान्यत्सीति विवर्धनं ॥ नाहं दत्तमिहेच्छामि तदर्थं भ्यः प्रदीयतां ॥ ३ ॥ यदेतत्सहजं वर्मकुंडले च तवानघ
 एतदुत्कृत्य मे देहि यदि सत्यव्रतो भवान् ॥ ४ ॥ एतदिच्छाम्यहं क्षिप्रं त्वया दत्तं परंतप ॥ एष मे सर्वलाभानां लाभः परमकोमतः ॥ ५ ॥ कर्ण उवाच ॥ अर्वाणि
 प्रमदागाश्च निवापं बहुवार्षिकं ॥ तत्ते विप्रप्रदास्यामि न तु वर्मसंकुंडलं ॥ ६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं बहुविधैर्वाक्यैर्याच्यमानः स तु द्विजः ॥ कर्णेन भरत
 श्रेष्ठ नान्यं वरमयाचत ॥ ७ ॥ सांत्वितश्च यथाशक्ति पूजितश्च यथाविधि ॥ न चान्यं सद्विजश्रेष्ठः कामयामास वैवरं ॥ ८ ॥ यदानान्यं प्रवृणुते वरं वै द्विजसत्तमः ॥
 तदैव नमबवीद्धूयोराधेयः प्रहसन्निव ॥ ९ ॥ सहजं वर्ममे विप्रकुंडले चावृत्तोद्भवे ॥ तेनावध्योऽस्मि लोके षु तौ नैतज्जहाम्यहं ॥ १० ॥

येन अधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३०९ ॥ ॥ ३१ ॥ देवराजमिति ॥ ११२॥ ३१॥ अर्वाणि कंठ्या बहवार्षिकं यद्विनिक्षेपं ॥ ६ ॥ ७१८ ॥ १११० ॥